LA DEMOGRAFIA A L'ANTIC TERME DE SUBIRATS, SEGONS ELS FOGATGES DE 1497, 1515 i 1553

SALVADOR LLORAC I SANTIS

El present estudi intenta reflectir, d'una manera sintetitzada, l'estat de la població d'un municipi rural penedesenc, en aquest cas l'antic territori del castell termenal de Subirats, en un període concret de la seva història. Ens referim als fogatges del 1497, 1515 i 1553. Analitza l'evolució demogràfica respecte de la comarca, els trets més característics que es troben en els noms dels llistats i l'evolució que sofreix cada parròquia del dit terme. Aquests fogatges són imprescindibles per a l'estudi de les genealogies de la localitat i ens confirmen que, malgrat els forts trasbalsos soferts pel nostre país, la població autòctona ha perdurat ben intensament fins als nostres dies en moltes de les parròquies descrites.

LA DEMOGRAFIA A L'ANTIC TERME DE SUBIRATS, SEGONS ELS FOGATGES DE 1497, 1515 i 1553

Entenem per antic terme de Subirats el que actualment formen els municipis de Subirats i Sant Sadurní d'Anoia, el segon dels quals se'n segregà el 1764 i formà municipi independent.

Així, des de mitjans de l'Alta Edat Mitjana, el territori de Subirats era format per quatre parròquies eminentment rurals, les quals es regien mitjançant un sistema d'associació comunal, que fins i tot fou respectat pel règim borbònic que s'instaurà el 1714 al país, el qual hagué de plegar-se a un costum establert des de molt antic, tot i que formava part de la corona des de finals del segle XV, exceptuant un curt període al segle XVI, en el qual els Gralla ostentaren la senyoria civil i criminal del territori.

Coneixem dades escadusseres sobre els llinatges que habitaven el territori des de molt antic. Els fogatges del segle XIV ens donen un xic de llum sobre la seva població, encara que cal indicar que aquests censos (1358, 1370?, 1378?) són molt poc fidedignes i alguns incomplets. Tot i així queda clar que la població assentada al terme del castell termenat de Subirats a la segona meitat del segle XIV deuria passar de les mil persones, i si tenim en compte que la famosa Pesta Negra fou el 1348, la població a principis del segle XIV havia de ser molt superior a aquesta data.

A finals del segle XIV i tot el XV, es produeix una davallada general d'habitants, ocasionada per les epidèmies, l'emigració al regne de València, a les Illes i a les terres més meridionals del

Principat, i sobretot per la funesta guerra contra Joan II (1462-1472), que minvà enormement la població i provocà un gran trasbals al Penedès, entre d'altres llocs. Un fet és clar: en un capbreu de l'any 1431, del Gran Priorat de Sant Joan de Jerusalem, de les rendes de l'església de Sant Sadurní de Subirats, servat a l'Arxiu de la Corona d'Aragó (Capbreu de Sant Sadurní de Subirats. Ar. 17. Vol. 1. Vilafranca. 1431. Gran Priorat de Sant Joan de Jerusalem), es fa esment de 33 persones, les quals podem considerar com a caps de casa. Entre d'altres apareixen els cognoms següents: Mestres, Ripoll, Llops, Gombau, Galcerenys, Soler, Carbó, Borràs, Glaçat, Amorós, Morató, Vidal, Ferrer, Miró, Via, Notó, etc. Alguns d'aquests cognoms tals com Via i Notó són encara vigents en alguna parròquia de l'antic terme de Subirats, malgrat no aparèixer en els fogatges del 1497, 1515 i 1553; la qual cosa ens confirma el gran enrenou que provocà la fatídica guerra de 1462-1472. El fet ve a demostrar que la població, malgrat les epidèmies i emigració, encara mantenia cert pes demogràfic, a mitjans del segle XV. El capbreu del 1431 n'és una confirmació.

A l'Arxiu de la Corona d'Aragó, es custodien els fogatges fets el 1497, el 1515 i el 1553 referents al Principat, els quals són bastant complets; els pobles estan agrupats per vegueries, d'on es desprèn que, per buscar el terme del castell de Subirats, cal seguir la vegueria de Vilafranca; en tots ells els caps de casa apareixen desglossats en les quatre parròquies tradicionals.

Són a la secció del Reial Patrimoni-Mestre Racional. El de 1497 té la signatura A-403 i diu Fogatge General de Catalunya; cal buscar al volum I. El del 1513 és el A-401 i diu Fogatge de 1515 i el del 1553 és el vol. 2.598, any 1553.

Cal indicar que del fogatge de l'any 1553 Josep Iglésies en féu una transcripció, apareguda publicada el 1979, en dos volums. Ara bé, la transcripció dels llinatges no és del tot correcta; per tant, qualsevol que vulgui estudiar un municipi concret, cal que investigui les fonts originals, ja que en estar escrits en una lletra a vegades poc entenedora, sense majúscules ni accents i fins i tot amb abreviatures els noms de pila, si no es coneix prèviament l'indret que interessa és possible fer errors d'interpretació del cognom escrit. Cal indicar que no són necessaris grans coneixements de paleografia per llegir els llistats.

L'esberlada torre de l'homenatge del castell de Subirats resisteix l'impacte dels anys (foto Joan Virella).

Aquests fogatges són un clar exponent d'on s'havia arribat demogràficament al municipi, després dels grans contratemps soferts; les xifres són esborronadores i sols a mitjans del segle XVI s'albira una recuperació, sobretot a la zona on la població vivia agrupada, és a dir, Sant Sadurní.

FOCS DEL TERME DE SUBIRATS

Parròquia	1497	1515	1553
Lavern	15	15	19
Sant Pau	9	8	10
Sant Sadurní	18	13	30
Subirats	22	22	22
TOTAL	64	58	81

Es calcula per un foc 4,5 habitants (segons els historiadors i demògrafs actuals), xifra que al nostre entendre és baixa, ja que en un foc (i més rural) no sols hi vivia la família independitzada o no (avis, pares, fills, oncles i ties solteres, etc.), sinó que a vegades hi vivien també els mossos, pastors, servents, etc. D'aquí es desprèn que aquestes dades sempre s'han d'agafar amb molta precaució i mai no han de considerar-se exactes. La mateixa observació es pot fer dels fogatges, encara que en el nostre cas, en ser un terme eminentment rural, les famílies no censades per ser considerades pobres o altres causes les creiem inexistents.

Habitants del terme				Índex
Parròquia	1497	1515	1553	1553:1497
Lavern	67	68	85	127
Sant Pau	41	36	45	112
Sant Sadurní	81	58	135	167
Subirats	99	99	99	100
TOTAL	288	261	364	126

Pel que fa a la parròquia de Subirats, l'estancament en aquest període (56 anys) és total; Sant Pau es refà molt poc el 1553; a Lavern, en tenir el terme parroquial situat en la zona de terres més

planes i cultivades, l'augment, encara que lent, és palès; i a Sant Sadurní, malgrat la davallada del 1515, per causes que no veiem clares (si no fos la marxa del poble de l'estament socialment alt, cavallers), s'observa el 1553 un fort redreçament humà, no ocasionat pel creixement natural, sinó per gent vinguda d'altres zones, la qual cosa fa que, sense cap dubte, es perfili com el nucli de població més important del territori subiratenc; el fet es produeix per estar situat el poble en una zona obligada de pas (el camí ral) cada cop més transitat a causa del comerç que es comença a revifar.

En aquests fogatges, al revés que els del segle XIV, en cap moment es fa esment de Monistrol d'Anoia; dita quadra el 1476 havia passat de pertànyer del monestir de Sant Cugat al monestir de Sant Jeroni de la Vall d'Hebron, i el bisbe Garcia de Barcelona, el 1503, havia unit la parròquia de Monistrol a la de Sant Sadurní, la qual cosa sembla que durà fins al 1658 que se segregà i es convertí altre cop en parròquia. El 1530 Honorat de Gualbes i de Vallseca, antecessor de Francesc de Dusai i de Mari, marquès de Monistrol, comprà l'alou de Monistrol als jeronis de la Vall d'Hebron. La dita quadra era poc poblada i les poques famílies que tenia es troben llistades a Sant Sadurní, i és difícil esbrinar quines són.

Segons l'extensió de l'antic terme de Subirats (inclòs Monistrol), que era de 74,43 km² (actuals 55,78 km² de Subirats i 18,65 de Sant Sadurní d'Anoia), tenim:

1497	64 focs	288 hab.	3,86 h/km²
1515	58 focs	261 hab.	3,50 h/km²
1553	81 focs	364 hab.	4,89 h/km²

Índex: 1553:1497 = 126.

Com es pot observar, el terme era poc habitat i era un dels menys poblats de la comarca de l'Alt Penedès. Com a comparació, tenim: Alt Penedès: 514,40 km²

1497	1045 focs	4702 hab.	9,14 h/km²
1515	1020 focs	4590 hab.	8,92 h/km²
1553	1213 focs	5458 hab.	10,61 h/km²

Índex: 1553:1497 = 116

A la comarca també s'observa una disminució de població el

1515. Cal tenir en compte que a les comarques més meridionals del país i a Barcelona, en el mateix període, s'observa un notable augment de població; sembla haver-hi hagut una sortida d'habitants cap a aquestes zones, encara que, en el cas del terme de Subirats, creiem que es dirigiren a Barcelona, almenys l'estament de la petita noblesa.

SEGONS LA RELACIÓ DE FOCS TENIM:

1.- NOBLES I CAVALLERS

1497: 4 (2 a Subirats i 2 a Sant Sadurní)
1515: 1 (a Subirats)
1553: 1 (a Subirats)

1497

LA NOBLE SENYORA N'ELIONOR DE MONTCADA

Era la muller de Guerau de Rocabertí, senyor de Maçanet i baró de Cabrenys. Habitava a Sant Joan Sesrovires.

MOSSÈN MONTBUI DE SAVALL

Era donzell de la quadra de Savall i tenia el delme de Vilarnau.

PERE DE SUBIRATS

Castlà de Subirats. Tenia el delme d'Ordal.

MOSSÈN FABRA, DONZELL

No s'han trobat referències d'aquesta persona.

1515

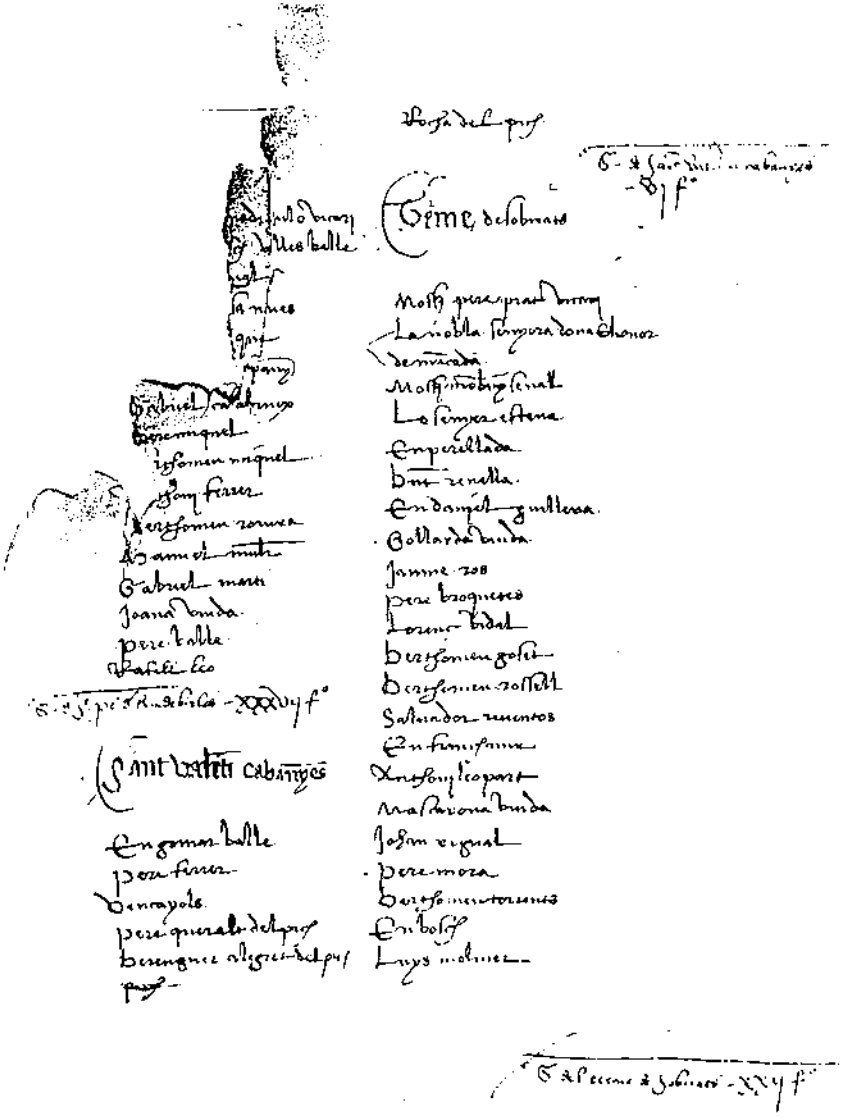
MOSSÈN MIQUEL DE MONTBUI, DONZELL DE LA QUADRA DE SAVALL

És el mateix que s'esmenta en el fogatge de 1497, o era fill seu.

1553

MOSSÈN FRANCESC AMAT, MILITAR

Castlà del castell i terme de Subirats. Vivia a Sant Joan.

Focs del fogatge del 1497 de les parròquies de Subirats.
Document original a l'Arxiu de la Corona d'Aragó.

2.- VÍDUES

Parròquia	1497	1515	1553
Lavern	–	–	1
Sant Pau	–	–	–
Sant Sadurní	–	–	4
Subirats	2	2	–

1497

GALLARDA, és a dir, vídua de Gallart, cognom esmentat el 1553.

RAMONA, vídua de Ramon. Llinatge que no apareix més.

1515

TORRENTS. Apareix un Torrents a Sant Sadurní el 1553.

GOSSERA. Tenim un Bartomeu Gosset el 1497 a Subirats.

1553

MILANA, és a dir, muller de Milà. De Can Milà de la Roca?

TORRENT MALA, de Sant Sadurní.

CARBONA, o sia, vídua de Carbó. Apareix a Lavern el 1497.

ESTRADA, vídua d'Estrad.

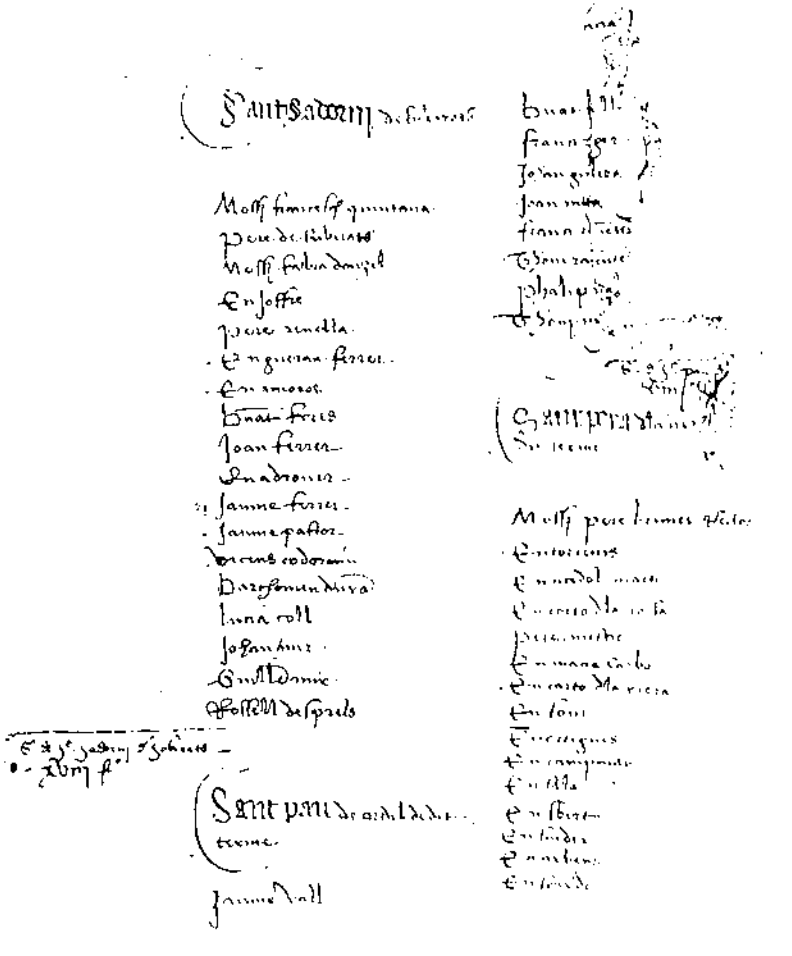
3.- OFICIS

1497: Cap.
1515: 1 a Subirats (moliner) i 1 a Sant Sadurní (ferrer).
1553: 4 a Sant Sadurní (moliner, hostaler, teixidor i ferrer).

1515

En Planes, moliner de Subirats.
Era un molí fariner. Es trobava entre el Pas de Piles i l'actual Molí d'en Coloma, al riu Anoia.

El ferrer, residia a Sant Sadurní i era estranger.

Focs del fogatge del 1497 de les parròquies de Subirats. Document original a l'Arxiu de la Corona d'Aragó.

1553

Tota la gent d'ofici que s'esmenta resideix a Sant Sadurní. El moliner es deia Mir; el molí, el deuria tenir al lloc de Vilarnau, o sia, el molí del Racó, esmentat ja al segle XII. L'hostaler es cognominava Martí i el forner, Figueres; la seva existència és normal en un indret de població agrupada i de pas obligatori.

El teixidor, en Bernat Martí, ho era possiblement de lli.

La resta de la població era pagesa i compaginava el cultiu de la terra amb la ramaderia. En les masies l'autarquia era total, encara que es venien els excedents al mercat de Sant Sadurní.

4.- ESTRANGERS

Sols en tenim referència en el fogatge del 1515 i tots a Sant Sadurní, on de 13 focs, sembla ser que 3 eren de fora el país. Diu que el ferrer és estranger, encara que no n'esmenta el cognom, i un tal Guillem, regidor, l'anomena gascó i el vicari és mossèn Pere Gascó. El fet demostra que la immigració d'occitans, sobretot gascons, era un fet i, pel que es desprèn a Sant Sadurní, o pertanyien a una mateixa família original de bona posició social o es tractava d'individus de cultura elevada per a l'època. En tot cas, cal pensar que n'hi havia més i els tenien a les masies com a mossos o pastors, la qual cosa fa que no coneguem llurs cognoms.

5.- CÀRRECS

Del 1515 sols coneixem el nom del regidor ja esmentat. Del 1553 els jurats de cada parròquia, però no el batlle; aquests són: Ravella de Subirats, Ferrer de Sant Sadurní, Martí de Sant Pau i Escuder de Lavern; tots els llinatges corresponen a importants pairalies del terme.

6.- RELIGIOSOS

Sols els responsables de les parròquies. A Subirats tots foren vicaris. A Sant Sadurní sembla que també (el de 1497 no ho diu). A Sant Pau el 1497 no en trobem (encara que cal tenir en compte que el full del llistat està deteriorat i no es poden llegir alguns cognoms o

l'acabament d'altres), el 1515 s'anomena frare-vicari i el 1553 rector-prevere. Pel que respecte a Lavern, se'ls anomena rectors menys el 1515, que es diu frare-vicari. Pel que sembla, tots eren foranis, exceptuant els dos del fogatge del 1553 de Lavern i Sant Pau, Mestre i Guilera, respectivament.

7.- NOMS DE PILA

En algunes parròquies, sols són esmentats pel cognom els caps de casa. Els noms són els normals que es posaven al Principat en aquella època. Els més abundants són: Pere, Joan, Antoni, Jaume, Francesc, Bartomeu, etc. i els menys: Antic, Nadal, Montserrat, etc. Cal constatar que encara es posaven els típics noms de pila d'inicis de la Baixa Edat Mitjana: Guillem i Bernat.

8.- ELS LLINATGES

Cognoms que apareixen successivament en els fogatges de 1497, 1515 i 1553.

Lavern: Martí, Carbó, Artigues, Campmany, Esbert i Escuder.

Sant Pau: Guilera, Raventós, Mata i Martí.

Sant Sadurní: Jofre, Ferrer i Rossell.

Subirats: Esteve, Ravella, Guilera, Ros, Broquetes, Vidal, Rossell, Raventós, Llopart, Rigol i Bosc.

S'observa en aquesta relació que el lloc on es mantenen amb més intensitat són les parròquies rurals, ja que habitaven en masies i crearen pairalies; al contrari, a Sant Sadurní, en ser nucli de població al.luvial, es repeteixen menys. En diversos casos, cal tenir present la pèrdua del llinatge de la casa per casaments, ja que s'imposava el cognom del marit.

Els més estesos eren: Ferrer, Carbó, Guilera, Martí, Rossell, Mestre, Raventós, etc. Indubtablement, a les zones camperoles i per diverses causes (sobretot d'interessos econòmics) l'endogàmia era un fet remarcable.

A la zona de muntanya del territori que limitava amb els termes de

Gelida, Cervelló, Vallirana i Olesa de Bonesvalls, en ser molt abrupta i despoblada, deuria haver-hi poc moviment humà; la gent es relacionà més en els de les zones planeres i conreades, així com més ben comunicades i properes (Avinyonet, Santa Fe, el Pla, Torrelavit, entre d'altres).

Uns cognoms molt estesos al terme de Subirats a partir del segle XVII, i sobretot el XVIII, són Ràfols i Vendrell, els quals s'esmenten en el fogatge del 1497 d'Avinyonet, procedents de les pairalies de Can Ràfols dels Caus, afrontant amb el terme de Subirats, i Can Vendrell, masia basilical a ponent de les Gunyoles, totes dues possiblement amb indicis del segle XIV.

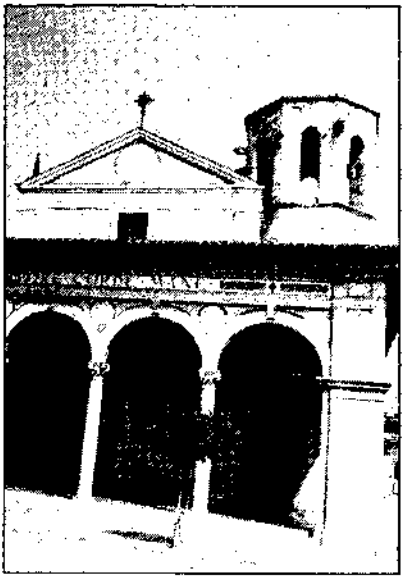
Un gran part dels llinatges esmentats en aquests fogatges, sobretot el de 1553, han creat grans hisendes, les quals han estat el bressols de moltes de les persones que actualment viuen als municipis de Subirats i Sant Sadurní d'Anoia, així com als de l'entorn si porten aquests cognoms; destacarem: els Raventós, de la Bardera; els Massana, de Can Massana de la Casa Vella; els Guilera, de Can Guilera de Sant Pau; els Rigol, de Can Rigol de Subirats; els Llopart, de Can Llopart de la Costa; els Rossell, de Can Rossell de la Costa; els Carbó, de Can Carbó de Puigcedó; els Olivella, de Ca n'Olivella de la Font Clara; els Martí, de Can Martí de la Talaia; així com els Ros, Esteve, Vidal, Bosc, Mata, Ferrer, Mir, Domènec i algun altre.

Moltes de les masies de l'antic terme de Subirats, malgrat que els actuals propietaris d'algunes d'elles no portin el llinatge original per causa de l'entrada de pubills a les masies, encara estan a mans dels descendents dels mateixos amos que les posseïen a inicis del segle XVI i fins i tot d'èpoques més reculades; és el cas de Can Llopart de la Costa que la posseeixen des de l'any 1385, que es dóna a un Bernat Llopart, i actualment es cognominen igual.

CONCLUSIÓ

Els fogatges del 1497, 1515 i 1553 són una bona eina de treball per investigar molts aspectes del nostre passat, tant demogràfic com humà; són imprescindibles per a l'estudi de les genealogies i assentaments de persones, etc. En alguns d'ells, com els indrets de tradi-

LES QUATRE PARRÒQUIES DE L'ANTIC TERME DE SUBIRATS

Església parroquial de Sant Sadurní (foto Joan Rosselló).

Església parroquial de Sant Pere de Lavern (foto Joan Rosselló).

Església parroquial de Sant Pere de Subirats (foto Joan Rosselló).

Església de Sant Pau d'Ordal (foto Joan Virella)

ció campestre, cas de Subirats, s'observa una continuïtat d'arrelament a la mare terra en la conservació de la propietat, des de fa quasi 500 anys en la majoria de casos, la qual cosa demostra que, malgrat les vicissituds sofertes al llarg de la nostra dilatada i mil.lenària història, part del poble s'ha mantingut fidel a les seves arrels ancestrals i ha conservat la seva ètnia, amb molt poca influència d'altres pobles.

APÈNDIX

FOGATGES DE LA PARRÒQUIA DE SANT PERE DE LAVERN

1497.- Sant Pere de Lavern, del terme de Subirats

mossèn Pere Brunet, rector
en Torrents
en Nadal Martí
en Cartró dit Roca
Pere Mestre
en Marià Carbó
en Cartró dit de la Riera
en Font
n'Artigues
en Campmany
en Solà
n'Esbert
n'Escuder
n'Abelló
n'Escardó

1515.- Parròquia de Lavern

mossèn Joan Roger, frare vicari
Antoni Artigues
Marià Carbó
Bartomeu Huguet
Bartomeu Rovira
en Batlle

Pasqual Artigues
Antolí Campmany
Bernat Sala
Bartomeu Esbert
l'Escuder
Gaspar Esteve
Nadal Martí
en Cartró de la Roca
Abelló de la Font Clara

1553.- Sant Pere de Lavern del terme de Subirats

Fogatge fet el 28 d'agost del 1553 per Bartomeu Escuder, jurat.
mossèn Francesc Mestre, rector
Bartomeu Escuder
Bartomeu Esteve
Jaume Martí
Antoni Olivella
Eulàlia Milana
Francesc Martí
Bartomeu Artigues
Maties Carbó
Miquel Mestre
Antoni Mestre
Pere Font
Bartomeu Batlle
Gabriel Mata
Antoni Carbó
Pere Palau
Maties Campmany
Pere Esbert
Gabriel Forès

FOGATGES DE LA PARRÒQUIA DE SANT PAU D'ORDAL

1497.- Sant Pau d'Ordal del terme de Subirats

Jaume Vall
Bernat Batlle

Francesc ...
Joan Guilera
Joan Mata
Francesc Raventós?
Tomàs Raventós
Felip ...
Tomàs Martí?

1515.- Parròquia de Sant Pau

mossèn Antoni Carpi, frare vicari
Pau Mata
Joan Guilera
Bernat Batlle
Salvador Raventós dels Noguers
Joan Mata
Antoni Martí
Jaume Raventós

1553.- Sant Pau d'Ordal del terme de Subirats

Fogatge fet per Joan Martí, jurat el 28-8-1553
mossèn Antoni Guilera, rector prevere
Antoni Mata
Jaume Raventós
Joan Raventós
Joan Mata
Gabriel Gili
Joan Aguilera
Joan Massana
Francesc Guilera
Joan Martí

FOGATGES DE LA PARRÒQUIA DE SANT SADURNÍ

1497.- Sant Sadurní de Subirats

mossèn Francesc Quintana
Pere de Subirats

mossèn Fabra, donzell
en Jofre
Pere Ravella
en Guerau Ferrer
n'Amoròs
Bernat Forès
Joan Ferrer
n'Adrover
Jaume Ferrer
Jaume Pastor
Vicenç Codorniu
Bartomeu Duran
Llucià Coll
Joan Mir
Guillem Mir
Rossell d'Espiells

1515.- Parròquia de Sant Sadurní del terme de Subirats

mossèn Pere Gascó, vicari
Bartomeu Gener
el ferrer estranger
Rafael Ferrer
Bartomeu Ferrer
Antoni Masroig
Llorenç Forès
Joan Carbó
Guillem, el regidor gascó
Joan Jofre
Jaume Ferrer

Espiells

Joan Rossell
Vicenç Sadurní

1553.- Parròquia de Sant Sadurní del terme de Subirats

Fogatge fet el 28-8-1553 per Rafael Ferrer, jurat
mossèn Tomàs Paloma, vicari

Joan Mir, moliner
Bartomeu Mas
Antoni Codorniu
Joan Rossell
Bernat Perera
La vídua Torrent Mala
Jaume Codorniu
Antoni Duran
Jaume Ferrer
Pere Canals
en Jorba
Miquel Carbó
Joan Jofre
la vídua Carbona
Joan Carbó
Eulàlia Mas, vídua
Pere Torrents
Joan Rossell
Pere Bertran
en Martí, hostaler
Rafael Ferrer
Antic Pasteller
Joan Raguer
Jaume Ferrer
Joan Banaré
Bernat Martí, teixidor
la vídua Estrada
en Figueres, forner
Pere Mestre

FOGATGES DE LA PARRÒQUIA DE SANT PERE DE SUBIRATS

1497.- Terme de Subirats

mossèn Pere Prat, vicari
la noble senyora n'Elionor de Montcada
mossèn Montbui de Savall
el senyor Esteve
en Parellada

Bernat Ravella
en Daniel Guilera
Gallarda, vídua
Jaume Ros
Pere Broquetes
Llorenç Vidal
Bartomeu Goset
Bartomeu Rossell
Salvador Raventós
en Francesc Miret
Antoni Llopart
na Ramona, vídua
Josep Rigol
Pere Mora
Bartomeu Torrents
en Bosc
Lluís Moliner

1515.- Terme i parròquia de Subirats

Llorenç, vicari
Llorenç Esteve
Bernardí Gelada
Bernat Ravella
Antoni Guilera
Pere Mainer
la vídua Torrents
en Bosc
en Planes, el moliner
Bernat Forès
Jaume Ros
Llorenç Vidal
Jaume Broquetes
Joan Figuera
Antoni Llopart
Joan Rigol
Joan Mascaró
Francesc Mir
Salvador Raventós
Antoni Rossell

la vídua Gossera
mossèn Miquel de Montbui, donzell de la quadra de Savall

1553.- Parròquia i terme de Subirats

Fet el 28-8-1553 pel jurat Montserrat Ravella
mossèn Domènec Corçer, vicari
mossèn Francesc Amat, militar
Simeó Esteve d'Ordal
Jaume Parellada
Montserrat Ravella, jurat
Gabriel Guilera
Salvador Gallart
Simeó Ros
Bartomeu Vidal
Antoni Broquetes
Francesc Mainer
Pere Llopart
Antoni Rossell
Pau Rossell
en Bartomeu Mascaró
Antoni Raventós
Antoni Rigol
Jaume Rigol del Pujol
Pere Guilera
Bartomeu Forès
Llorenç Bosc
Bartomeu Domènec

Totes les transcripcions dels originals han estat adaptades a la grafia actual.